

Мирослав Максимович

Національний університет «Львівська політехніка»,
вул. Князя Романа, 1/3, Львів
e-mail: gzmk_inpp@lp.edu.ua

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ І ФОТОЖУРНАЛІСТИКА: ВИКЛИКИ ТА ЗАГРОЗИ

© Мирослав Максимович, 2025

У публікації подано визначення штучного інтелекту в сучасних засобах масової інформації загалом і в фотожурналістиці зокрема. Розглянуто напрями та сфери штучного інтелекту у візуальному оформленні медійного контенту.

Здійснено короткий огляд джерельної бази з проблематики дослідження. Проаналізовано погляди на залучення машинних систем у сучасних засобах масової інформації як з боку теоретиків журналістики, так і фотокореспондентів-практиків. Окреслено найважливіші аспекти професійної діяльності фотожурналіста, порушення етичних та правових норм, проблеми та виклики, з якими зіштовхуються фотожурналісти та фотокореспонденти сучасних масмедіа під час залучення штучного інтелекту до візуалізації журналістських текстів.

Охарактеризовано основні чинники та властивості штучного інтелекту, які можуть бути використані в медійній сфері для створення зображень. Вказано на переваги й недоліки застосування машинних систем у сучасних засобах масової комунікації.

Наголошено на законодавчих вимогах та певних заборонах щодо використання штучного інтелекту в повсякденній роботі фотожурналістів. На основі правово-нормативних документів, теоретичних узагальнень та професійних вимог виписано поради та рекомендації журналістам-практикам, які працюватимуть над оформленням текстів візуальним контентом, створеним за допомогою машинних систем.

У висновках акцентовано на основних викликах та загрозах, які супроводжують продукцію штучного інтелекту в системі засобів масової комунікації.

Ключові слова: фотожурналістика, штучний інтелект, об'єктивність, візуалізація, віртуалізація.

Вступ. Поява штучного інтелекту (ШІ) та його розвиток і вдосконалення стали повсякденним проявом постіндустріального суспільства, для якого характерні технічні інновації та інформатизація й цифровізація більшої частини сфер та галузей людської діяльності. За словами науковця С. Шарова, «методи та технології штучного інтелекту увійшли в повсякденне життя людини у вигляді інтелектуальних систем, мобільних застосувань та веб-сервісів, які інтенсифікують виробництво, покращують комунікацію, забезпечують корпоративну та особисту безпеку тощо» [13, с. 136–137].

Постановка проблеми. Щоденні вдосконалення, здатність поповнювати первинні знання з різних джерел дають змогу системам штучного інтелекту розв'язувати складні задачі та виконувати завдання, для яких характерні неоднорідність та малий обсяг початкової інформації. Встановлюючи

причинно-наслідкові зв'язки, штучний інтелект може обробляти не тільки великі обсяги інформації, а й робити певні прогнози та відтворювати реальність.

Застосування штучного інтелекту не оминуло й засобів масової комунікації, де машинні системи й закладені в них алгоритми здійснюють пошук інформації та фактажу, пишуть повідомлення й новини, створюють візуальний контент, генеруючи різноманітні зображення на задану тематику. Внаслідок дедалі більшої популярності ШІ в журналістському середовищі стали лунати побоювання, що машинні системи зможуть повністю витіснити людей з редакційного процесу та спричинити хвилю безробіття на ринку масмедіа. «Послуги» штучного інтелекту майже нічого не коштують, а іноді вони і взагалі безкоштовні. Саме тому сьогодні в соцмережах так багато різних зображень, які миттєво розповсюджуються по всьому світу. Бізнесменам, маркетологам, дизайнерам, копірайтерам та багатьом іншим нейромережі справді полегшують працю та звільняють час. Але водночас ШІ почали все частіше використовувати на шкоду людині, для пропаганди та дезінформації» [2].

Актуальність дослідження. Уже сьогодні за допомогою машинних систем можна згенерувати і намальовані, і фотореалістичні зображення. Чимало таких програм мають безкоштовні версії і вільний доступ користувачів до контенту, що породжує в багатьох редакторів та власників ЗМІ спокусю замінити людську працю згенерованими в мережі зображеннями. Чи зможе штучний інтелект повністю замінити людей, які обіймають посади фотокореспондентів? Як використання ШІ корелюється з морально-етичними нормами в журналістиці? Кому належатимуть авторські права на зображення, створені машинними системами? Відповіді на ці запитання далеко не однозначні й надзвичайно актуальні в наш час.

Мета та завдання дослідження. Мета публікації полягає в тому, щоб:

- визначити специфіку та основні характеристики штучного інтелекту як інструменту для створення зображень;
- розглянути позитивні й негативні аспекти ШІ та його вплив на сучасну фотожурналістику;
- на основі правово-нормативних документів, етичних засад, теоретичних узагальнень та професійних вимог дати поради та рекомендації журналістам-практикам, які використовуватимуть інструменти штучного інтелекту для створення візуального контенту у сучасних засобах масової інформації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Природу, інструментарій та сфери застосування штучного інтелекту розглядали Н. Соколова і М. Мошик [11] та С. Шаров [13]. Функції й завдання штучного інтелекту в сучасній журналістиці досліджували О. Васьківська [1], М. Ковальова [4], П. Сісяк [10]. Позитивні й негативні аспекти використання інструментарію ШІ в мистецтві загалом й фотографії зокрема були предметом наукових праць і публікацій К. Веселовскі й Й. Вебер [2], В. Волинець [3], О. Мусієнко [6]. Про виклики й загрози для сучасної фотожурналістики писали М. Максимович [5] і Я. Табінський [12]. На нюансах авторського права під час використання засобів штучного інтелекту зосереджувала увагу О. Петрів [7]. З погляду професійних фотожурналістів-практиків, про використання інструментарію та засобів штучного інтелекту висловлювалися Е. Прокопчук [8] та Р. Хавів [9].

Виклад основного матеріалу. Перед тим як перейти до розгляду проблематики штучного інтелекту, спробуємо навести його визначення. На думку науковців Н. Соколової та М. Мошик, штучний інтелект – «це будь-яка система, яка імітує людську здатність до судження, навчання, самокореляції» [11, с. 10]. Дослідниця О. Петрів вважає, що «сучасний «штучний інтелект» – це сукупність наук і методів, яка здатна обробляти дані для вирішення дуже складних комп'ютерних задач... ШІ наділений людськими якостями й окрім вирішення проблем, він здатний навчатися.

Сучасний ШІ працює за принципом «змішування» декількох прикладів того, на чому він навчається. В результаті виходить новий об'єкт, який запозичує стиль у інших» [7]. Дизайнер П. Сісяк дотримується думки, що штучний інтелект – це «термін, що застосовується для опису інтелектуальних можливостей комп'ютерів для прийняття рішень» [10]. Практично всі системи штучного інтелекту створені для навчання на досвіді, розпізнавання закономірностей і ухвалення рішень на основі вхідних даних.

Більшість науковців та дослідників штучного інтелекту однастайні в думці, що існує три види ШІ:

- штучний інтелект вузького спектру, або ANI (Artificial Narrow Intelligence) – перший рівень штучної свідомості, яка спеціалізується на прийнятті рішень лише в одній сфері: наприклад, може обіграти світового чемпіона із шахів, але може зробити тільки це і нічого більше;

- загальний штучний інтелект, або AGI (Artificial General Intelligence) – штучний інтелект другого рівня, який досягає та перевершує рівень звичайної людської свідомості: може розв'язувати математичні та логічні завдання, абстрактно мислити, порівнювати та засвоювати складні ідеї, швидко навчатися, в т. ч. на власному досвіді;

- штучний суперінтелект, або ASI (Artificial Super Intelligence) – третій рівень розвитку технологій штучного інтелекту, де він є розумнішим, ніж усе людство разом узятє, спершу трохи, а згодом як результат самонавчання – у трильйони разів [10].

Попри те, що використання штучного інтелекту в редакціях українських засобів масової інформації спрямоване передовсім на оптимізацію роботи журналістів, автоматизацію та швидке опрацювання великих масивів інформації, для машинних систем дедалі частіше перед ШІ ставляться й інші завдання. Зокрема, штучний інтелект, автоматизуючи деякі процеси відтворення реальності, може допомогти в створенні візуального контенту, зменшуючи витрати часу та зусиль на пошук необхідного об'єкта зйомки, вибору вдалого ракурсу, створення композиції. Але надмірне використання ШІ в фотожурналістиці ставить користувачів перед етичною проблематикою, оригінальністю таких зображень та нюансами авторського права.

Виділяючи перевагу інструментарію штучного інтелекту, науковець В. Волинець [3] акцентує увагу на тому, що ШІ своїм використанням:

- дає можливість експериментувати з новими технологіями, створюючи неймовірні візуальні ефекти;

- дозволяє автоматизувати рутинні процеси, які забирають час;

- збільшує швидкість і точність роботи;

- створює різні типи візуалізації.

З другого боку, ШІ забирає в користувача його індивідуальність – машинні системи створюють масові й стандартизовані зображення. Як зауважує з цього приводу всесвітньо відомий фотограф Рон Хавів: «Чого можна очікувати від людей на кшталт мене – так це авторства ідеї... Я розповідаю все підґрунтя кожної конкретної історії. І саме завдяки такому зв'язку відбувається розуміння реальності та цілого, а не через продукт штучного інтелекту. Я передаю ситуацію так, як я її бачу. І ви повинні довіряти мені або просто тому, що я людина, котру поважають, або тому, що виконую редакційне завдання» [9]. Але водночас фотограф констатує, що оскільки штучний інтелект може маніпулювати зображеннями, то «ми дедалі більше рухаємося у напрямку, коли буде дуже складно вірити в те, що бачиш» [9].

На думку К. Веселовскі та Й. Вебера, «штучний інтелект стирає межу між реальністю та вигадкою. Створені ним зображення дуже важко відрізнити від реальних» [2]. Різноманітні програми та сервіси за декілька секунд спроможні згенерувати оригінальне зображення чи фотореалістичну картину високої якості на задану тему. Машинні системи можуть створювати як новий контент, так і трансформувати вже наявний. Інструментарій, закладений у можливості ШІ його розробниками, дає змогу сервісам змінювати об'єкти й форму предметів на зображенні, додавати нові елементи й вилучати недоречні, змінювати кольори та пори року.

Доступність таких сервісів широкому загалу користувачів спричинила хвилю неправдивих зображень, що ілюстрували події, яких не було насправді. Як зауважувала з цього приводу дослідниця О. Васківська, «завдяки можливості генерувати реалістичні фото та відео штучний інтелект може використовуватися задля створення фейків та дезінформації суспільства» [1, с. 6.2.110]. Справді, упродовж кількох останніх місяців у всесвітній мережі, а відтак і на сторінках багатьох користувачів соціальних мереж стали з'являтися начебто реалістичні фотографії на теми, які хвилюють громадськість. В цьому контексті хочеться згадати світлини української медсестри у військовій формі перед горою трупів; знімки української військової техніки, знищеної на полі бою; російські прапори в містах та селах, які ворогу насправді захопити не вдалося; фото президента росії, який схилив коліно перед лідером КНР Сі Цзяньпіном і цілує йому руку; світлину кандидата в президенти США Дональда Трампа в оточенні поліцейських, що заарештували його; зображення Папи Римського Франциска у модному білому пуховику та інші.

Виникає слушне запитання, чи є протидія таким недостовірним зображенням і методика розпізнавання фейкових світлин, створених за допомогою ШІ? К. Веселовскі та Й. Вебер [2] дають декілька порад, як уникнути впливу маніпуляції.

1. *Збільшити масштаб та уважно роздивитися деталі.* Річ у тому, що створюючи зображення, машинні системи допускають певні невідповідності: помилки кольору, подвоєння об'єктів, заломлення ліній, брак тіней.

2. *Знайти джерело зображення.* За кожною якісною світлиною є її автор, якого, за бажанням, можна розшукати. Пошукові системи та коментарі допоможуть знайти джерело, яке першим опублікувало такий знімок.

3. *Звернути увагу на пропорції тіла.* Брак знань людської анатомії – найочевидніша помилка ШІ. Генеруючи зображення людських тіл, машинні системи часто роблять руки занадто малими, пальці – надто довгими, а голова й ноги пропорційно можуть не відповідати решті тіла.

4. *Пам'ятати та бачити типові помилки ШІ.* Шість пальців на руці, неприродно велика кількість зубів на посмішці, деформовані вуха та носи, неприродно домальовані окуляри – це ті нюанси, на які потрібно звертати увагу, беручи під сумнів достовірність зображення.

5. *Чи не здається зображення неприродним?* Іноді ШІ створює надто ідеальні картини, і тут уже тільки інтуїція та власний досвід підкажуть, чи таке бездоганне з естетичного боку зображення може бути правдивим. Варто зазначити, що навіть професійним фотомитцям не завжди вдається досягти такого ідеалу, як це може зробити штучний інтелект.

6. *Вивчити тло зображення.* Максимально ідеалізуючи об'єкт чи особу на світлині, машинні системи можуть допускати спотворення тла за ними, а то й робити їх розмитими.

Литовська художниця Беата Куркуль [8], котра досліджує російські методи пропаганди та прояви ІПСО в російсько-українській війні, зосереджує увагу на тому, що ворожі нам пропагандисти часто послуговуються згенерованими нейромережею зображеннями, спекулюючи на воєнній тематиці. Експертка радить звертати увагу не на емоційну складову частину зображення, а на деталі. Скажімо, на фото, де українка у військовій формі схилилася над тілами полеглих побратимів, ШІ намалював дівчині настільки доглянуте волосся, ніби вона щойно вийшла з салону краси. Ще однією ознакою згенерованих машинами зображень є військові шеврони та варіації українського прапора та герба, які не відповідають реаліям. Також штучний інтелект поки що не навчився правильно генерувати піксель на формах українських військовослужбовців. Не вміє ШІ правильно розташовувати зброю та елементи екіпірування – бронежилети, рації, підсумки для набоїв.

Оскільки штучний інтелект не створює зображення з реальності, а генерує їх на основі наявних у всесвітній мережі робіт, то комерційне використання такої візуалізації спричинить порушення авторських прав. На цьому акцентує увагу дослідниця О. Петрів: «Зараз штучний інтелект став не лише творцем неймовірно правдоподібних картин, фото чи відео, а й причиною судових позовів щодо порушення авторських прав» [7]. Дослідниця наголошує, що штучний

інтелект не може мати авторського права на згенеровані фото, відео чи картину. Це пов'язано з тим, що концепт авторських прав від самого початку стосувався лише людей і їхньої творчості. Сучасні програми штучного інтелекту для того, щоб згенерувати картину чи зображення, навчаються на візуальній базі, яку знаходять в інтернеті та усіх відкритих джерелах. Такі «навчальні об'єкти» переважно мають авторів, чиї права захищені. Після цього програма використовує аналогічний спосіб чи концепцію авторів оригіналу твору, аби згенерувати нове фото, відео чи картину. Водночас штучний інтелект не копіює результат творчості автора, а лише використовує методику та стиль творення автора оригіналу твору. «Тут важливо звернути увагу, що ідеї, методи, концепції, принципи, способи, відкриття не охороняються авторським правом. Результати роботи ШІ статистично нагадують те, на чому він навчався, але не копіюють оригінали. Тому – жодного порушення авторського права немає, оскільки програми використовують твори мистецтва, захищені авторським правом, суто для навчання та змішування між собою» [7]. Відтак зображення чи картина, які створив штучний інтелект, не є творчою діяльністю, а отриманий результат не можна вважати авторським й охороняти його правами від подальшого копіювання та використання. Якщо ж штучний інтелект згенерував результат, використавши інший об'єкт авторського права, тоді «користуватись таким результатом ШІ можна лише у випадку, якщо не порушені авторські права щодо цього об'єкту. Наприклад, якщо штучний інтелект створив кліп, використавши уривки захищеного авторським правом відео – потрібно дотримуватися авторських прав щодо використаного контенту» [7].

Коли мовиться про те, що зображення, згенеровані штучним інтелектом, можуть конкурувати з мистецтвом та художньою фотографією, то треба передовсім визнати, що ШІ важко поєднати своє існування з мистецтвом, безсумнівною частиною якого є фотографія, бо жодна машина і жоден комп'ютер не здатні відчувати й зрозуміти світ довкола себе, а пропустити його крізь призму особистого світосприйняття й поглядів. Машинні системи та комп'ютерні алгоритми можуть не мати відчуття краси, смаку, естетики й духовності, без яких важко уявити різні прояви мистецтва, через що ШІ створюватиме механічні, прогнозовані й нецікаві твори. Відтак, за словами дослідниці В. Волинець, «використання штучного інтелекту в журналістиці й мистецтві може бути цікавим і корисним експериментом, який може принести нові ідеї та відкриття в цих галузях. Але важливо зберігати баланс між автоматизацією та людською творчістю, оскільки саме людський чинник є ключем до унікальності й емоційної взаємодії з читачами та глядачами» [3, с. 26].

Висновки. Поява, розвиток та використання інструментів штучного інтелекту в фотожурналістиці дає чимало нових можливостей для творців візуального контенту. Машинні системи під наглядом людини можуть створювати зображення, здатні зацікавити й залучити нову потенційну аудиторію для того чи іншого засобу масової інформації. Проте використання такого інструментарію без залучення морально-етичних категорій, з невизначеністю щодо авторського права ставить чимало запитань, котрі ще потребують зваженої та аргументованої відповіді.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васьківська О. Технології штучного інтелекту в журналістиці сучасності // Матеріали X конгресу «Авіація в XXI столітті» – «Безпека в авіації та космічні технології». К.: Національний авіаційний університет, 2022. С. 6.2.107–6.2.111.
2. Веселовскі К., Вебер Й. Як розпізнати фото, зроблене штучним інтелектом? [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.dw.com/uk/ak-rozpiznati-fotografiju-zgenerovanu-stucnim-intelektom/a-65531509>
3. Волинець В. Вплив штучного інтелекту на сучасне мистецтво: можливості та виклики // Цифрова платформа: інформаційні технології в соціокультурній сфері. 2023. Т. 6. № 1. С. 21–31.
4. Ковальова М. Штучний інтелект у медіа: Переваги та ризики автоматизованого контенту. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.thelede.media/management/2021/02/22/2517/>

5. Максимович М. Сучасна фотожурналістика: проблеми, виклики, перспективи // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Журналістські науки. 2019. Вип. 910. С. 29–36.
6. Мусієнко О. Як штучний інтелект може змінити світ фотографії. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.imena.ua/blog/how-artificial-intelligence-can-change-the-world-of-photography/>
7. Петрів О. Штучний інтелект та авторське право. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://cedem.org.ua/analytics/shtuchnyi-intelekt-avtorske-pravo/>
8. Прокопчук Е. Російський піксель та зачіска «з салону» – як відрізнити справжні фото війни від фейків, згенерованих штучним інтелектом [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://mrpl.city/news/view/rosijskij-piksel-ta-zachiska-z-salonu-yak-vidrizniti-spravzhni-foto-vijni-vid-fejkiv-zgenerovanih-shtuchnih-intelektom-1#google_vignette
9. Сілк Д. Рон Хавів про силу фотографії під час війни. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.dw.com/uk/ron-haviv-foto-ne-moze-zupiniti-vijnu-ale-moze-stati-dokazom-zlociniv/a-66114518>.
10. Сісяк П. Штучний інтелект – революція, надія чи утопія? [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.imena.ua/blog/ai-revolution/>
11. Соколова Н., Мошик М. Виклики штучного інтелекту // Електротехнічні та інформаційні системи. 2023. Ч. 104. С. 9–17.
12. Табінський Я. Виклики сучасної фотожурналістики під час російсько-української війни // Теле- та радіожурналістика. 2017. Вип. 16. С. 236–241.
13. Шаров С. Сучасний стан розвитку штучного інтелекту та напрямки його використання // Українські студії в європейському контексті: зб. наук. пр. 2023. № 6. С. 136–144.

REFERENCES

1. Vaskivska, O. Tekhnolohii shtuchnoho intelektu v zhurnalistytsi suchasnosti // Materialy Kh konhresu «Aviatsiia v XXI stolitti» – «Bezpeka v aviatsii ta kosmichni tekhnolohii». K.: Natsionalnyi aviatsiinyi universytet, 2022. S. 6.2.107–6.2.111.
2. Veselovski, K., Veber, Y. Yak rozpoznavaty foto, зроблене штучним інтелектом? [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: <https://www.dw.com/uk/ak-rozpiznati-fotografiu-zgenerovanu-stuchnim-intelektom/a-65531509>
3. Volynets, V. Vplyv shtuchnoho intelektu na suchasne mystetstvo: mozhlyvosti ta vyklyky // Tsyfrova platforma: informatsiini tekhnolohii v sotsiokulturnii sferi. 2023. T. 6. No. 1. S. 21–31.
4. Kovalova, M. Shtuchnyi intelekt u media: Perevahy ta ryzyky avtomatyzovanoho kontentu. [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: <https://www.thelede.media/management/2021/02/22/2517/>
5. Maksymovych, M. Suchasna fotozhurnalistyka: problemy, vyklyky, perspektyvy // Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politehnika». Seriya: Zhurnalistytsi nauky. 2019. Vyp. 910. S. 29–36.
6. Musiienko, O. Yak shtuchnyi intelekt mozhe zminyty svit fotohrafii. [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: <https://www.imena.ua/blog/how-artificial-intelligence-can-change-the-world-of-photography/>
7. Petriv, O. Shtuchnyi intelekt ta avtorske pravo. [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: <https://cedem.org.ua/analytics/shtuchnyi-intelekt-avtorske-pravo/>
8. Prokopchuk, E. Rosiiskiy piksel ta zachiska «z salonu» – yak vidriznyty spravzhni foto viiny vid feikiv, zghenerovanykh shtuchnykh intelektom. [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: https://mrpl.city/news/view/rosijskij-piksel-ta-zachiska-z-salonu-yak-vidrizniti-spravzhni-foto-vijni-vid-fejkiv-zgenerovanih-shtuchnih-intelektom-1#google_vignette
9. Silk, D. Ron Khaviv pro sylu fotohrafii pid chas viiny. [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: <https://www.dw.com/uk/ron-haviv-foto-ne-moze-zupiniti-vijnu-ale-moze-stati-dokazom-zlociniv/a-66114518>
10. Sisiak, P. Shtuchnyi intelekt – revoliutsiia, nadiia chy utopiia? [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu: <https://www.imena.ua/blog/ai-revolution/>
11. Sokolova, N., Moshyk, M. Vyklyky shtuchnoho intelektu // Elektrotekhnichni ta informatsiini systemy. 2023. Ch.104. S. 9–17.
12. Tabinskyi, Ya. Vyklyky suchasnoi fotozhurnalistyky pid chas rosiisko-ukrainskoi viiny // Tele- ta radiozhurnalistyka. 2017. Vyp. 16. S. 236–241.
13. Sharov, S. Suchasnyi stan rozvytku shtuchnoho intelektu ta napriamky yoho vykorystannia // Ukrainski studii v yevropeiskomu konteksti: zb. nauk. pr. 2023. No. 6. S. 136–144.

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND PHOTOJOURNALISM: CHALLENGES AND THREATS

The publication provides a definition of artificial intelligence in modern media in general and in photojournalism in particular. The directions and spheres of artificial intelligence in the visual design of media content are considered, which has become an everyday manifestation of a post-industrial society characterised by technical innovations, informatisation and digitalisation of most areas and sectors of everyday human activity.

A brief overview of the source base on the research topic is made. The author analyses the views on the use of machine systems in modern mass media from both journalism theorists and practicing photojournalists. It is indicated that in modern mass media, artificial intelligence is used to search for the necessary information and facts, create messages, news and visual content, and generate various images on a given topic. It is noted that the use of artificial intelligence helps to optimise the work of journalists, automate work processes and process large amounts of information.

The author outlines the most important aspects of the professional activity of a photojournalist, violations of ethical and legal norms, problems and challenges faced by photojournalists and photojournalists of modern media when using artificial intelligence to visualise journalistic texts.

The article describes the main factors and properties of artificial intelligence that can be used in the media sphere to create images. The advantages and disadvantages of using machine systems in modern mass communication are indicated.

The author emphasises the legal requirements and certain prohibitions on the use of artificial intelligence in the daily work of photojournalists. On the basis of legal and regulatory documents, theoretical generalisations and professional requirements, the article provides advice and recommendations for practicing journalists who will work on the design of texts with visual content created by machine systems.

The conclusions focus on the main challenges and threats that accompany artificial intelligence products in the mass communication system.

Keywords: photojournalism, artificial intelligence, objectivity, visualisation, virtualisation.